

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Theoderici Regis Qvondam Ostrogothorum & Italiae

Cochlaeus, Johannes

Ingolstadii, 1544

VD16 C 4410

De Honestate Vite Regis Theoderici. Cap. XVIII.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb00004354-8

debet Generalitatis assensus. Nā qui uult opinabilem gentem uoluntaria iniquitate subuertere, non disponit cæteris iusta seruire, pessima consuetudo est, despiciere ueritatem, Credit sibi omnia cedere, si elatum contigerit in abominabili certamine superare. Et ideo uos, quos cōsciēcia uirtus erigit, et cōsideratio detestabilis præsumptionis accēdit, legatos uestros una cum meis & fratris nostri Gundibadi Regis Burgundionum, ad Francorū Regem LVDVIM destinate, ut aut se de Visigothorum conflictu, considerata æquitate suspendat, & leges gentium quærat, aut omnium patiatur incursum, qui tantorum arbitrium iudicat esse tēnendū. Quid quærit ultro, cui offertur absoluta iustitia: Dicā plane quod sentio. Qui sine lege uult agere, cunctorum disponit regna quassare. Sed melius est, ut inter initia pernicioſa reprimatur assumptio. Ut sine labore perficiatur omnium, quod certamē esse poterat singulorum. Hæc ad Reges Rex Theo.

Fuit bellum illud Visigothis admodum funestum & calamitosum. Sed Rex Theodericus nihil magnis regis Francorum successibus territus, quod uerbis interminatus fuerat, re compleuit. Misit enim ualidum in Gallias exercitum, qui pulsus ac uictis Francis, illam occupauit ex ea præsertim parte, quam uictor Francus Visigothis ademerat.

Bellū Theoderici
contra regē
Francorū.

DE HONESTATE VITÆ
Regis Theoderici. Cap. XVIII.

Honestam fuisse uitæ conuersationem huius Regis (licet nonnulli eum ex concubina procreatum fuisse affirmant) facile conſicere poterit.

Argumenta
probitatis
in Theode-

Qui

Qui cōsiderauerit, quam gratus in iuuentute fuerit Cōstan-
tinopoli duobus Augustis, Leoni & Zenoni, deinde quam
charus et amabilis omnibus gentis suæ proceribus, atq; etiam
quibusdam externis, qui relicto natali solo (sicut de Arthes-
midoro relatum est supra) incertam eius fortunam sequi
maluerunt.

Dona The.
ad Basilicā
S. Petri A.
postoli.

Deinde, quam reuerenter habuerit ubiq; Clerum & loca
sacra etiam Catholicorum, licet ipse alterius esset sectæ, qui et
templa quædam extruxit, & Basilicæ S. Petri Romæ nomis
natim grandia dedit munera in ornamentū templi. Sic enim
scribit in uita Hormisdæ Papæ Bartholomæus Platyna, Or-
nauit & templum B. Petri Theodericus rex Trabe argentea
Mille & XL. librarum, & Cerostratis duobus argenteis li-
brarum LXX.

Pia cura de
sexu mulie-
bri,

Præterea quāta cura & pietate muliebri sexui (cuius maxi-
mam in exercitu suo habebat multitudinem) patriam egressus
us ubiq; prouiderit, ad cōseruandū pudoris decus, honestas
mansiones. Nam dum nutarent adhuc multi Italiæ populi
in fide eius, antequam Odoacrem Rauennæ Triennali obsi-
dione ad deditiōem compelleret, magna interim sollicitu-
dine, Matrem, sorores & omnem imbellem multitudinem
Ticini custodiuit. Quemadmodū refert Paulus Diaconus
& Blodus post eum, Quia Tuffa, flaminia & Aemylia præ-
fectus, multos & milites et populos sollicitabat ad defectionē
à Theoderico ad Odoacris partes. Quæ sane res intantū per-
terruit Theodericum, retardato per Tuffam uictoriæ cursu,
ut se suumq; exercitum apud Ticinensem urbem munerit.
Vbi autem exercitum aliquādiu intra munitiones retinuis-
set, demū relictis ibi matre, sororibus, uniuersaq; uulgi multi-
tudine, nihil plane dubius de Epiphani Episcopi Ticinensis
uirī sanctissimi fide, cū expeditis armatorū cuneis ad Odo-
acrem obsidendū Rauennam perrexit.

Quam

Quam sancte autem & pudice fecerit educari sorores filiasq; & neptes suas, ex diuersis facile cognoscitur Cassiodori Epistolis, Qui sane uel unius filiae eius, Amalasiuntæ tam magnas ac multas uirtutes commemorat, ut uix ulla fuerit regum aut Imperatorum filia, quæ pluribus quam illa ornata moralibus fuerit uirtutibus, Quemadmodum supra ex una ipsius Senatoris & Præfecti Prætorio. Cassiodori Epistola ad senatum scripta, ex parte recitatum est, Hic ex altera ad eundem senatum Epistola, quam Rex Theodohadus, ab illa in regni societatem assumptus, scripsit, pauca referemus.

Diuina (inquit) nobis beneficia. P. C. peruenisse, scilicet nunciamus, Dominam rerum, toto Orbe gloriosam, consortem me regni sui, largâ pietate fecisse, ut nec illi deesset fidei solatium, & nobis habitum congrue præstaretur Imperium. Et infra, In ipsa est enim decus regnorum omnium, in ipsa nostræ originis flos bonorum. Quicquid fulgemus, ab eius claritate suscipimus. Quoniam non solum parentibus laudem contulit, sed ipsum quoq; genus humanitatis ornauit, Quis possit sufficienter edicere, quanta pietate, quanto morum pondere decoretur: Discerent profecto noua Philosophi, si uiderent, & minora libris suis faterentur condita, quam huic cognoscerent attributa, In tractatibus acuta, sed ad loquendum summa moderatione grauissima. Hinc est, quod eius doctrina mirabilis, per multiplices linguas magna ubertate diffunditur. Cuius ingenium ita paratum reperitur ad subita, ut non putetur esse terrenum, In libris regum Regina Austri uenisse legitur ad discendam sapientiam Salomonis. Hic principes audiant quod sub admiratione cognoscant, paucis uerbis sensus clauditur infinitus & summa facilitate componitur, quod ab alijs nunc sub longa deliberatione formatur. Beata Respub. quæ tantæ dominæ gubernatione gloriatur. Hæc Rex Theodohadus ad senatum de una
Nn filiarum

Laus Amalasiuntæ filiae Theo.

Verba Theodohadi Regis ad senatum.

Cassiodori

Verba
The. ad Res
gem Turin
gorum de
nepte sua.

filiarum Regis Theoderici, cum neptem suam Regi Turin
gorum Hermenafrido desponsaret, in hæc uerba ad eum scripsit. Desyderantes uos nostris aggregare parentibus, neptem
charo pignori, propicia Deitate, sociamus. Ut qui de regia
stirpe descenditis, nunc etiam longius claritate Imperialis sanguinis fulgeatis. Mittimus ad uos ornatum Aulicæ domus,
augmēta generis, solatia fidelis cōsiliij, dulcedinē suauissimā
conjugalem. Quæ & dominatum iure uobiscum impleat, et
Nationem uestram meliore institutione cōponat. Habebit
foelix Thoringia quod nutriuit Italia, literis doctā, moribus
eruditam, decoram nō solum genere, quantum & foeminea
dignitate, Ut non minus patria uestra illius splendeat moribus,
quam suis triumphis.

Verba eiusdem
Theo.
de sua germana,

Idem ad Transmundum, regem Vandalorum scribens, sic
ait. Quamuis à diuersis Regibus expetiti, pro solidanda concordia aut neptes dedimus, aut filias, Deo inspirante cōiunximus. Nulli tamē æstimamus nos aliquid simile contulisse,
quam quod germanā nostram, generis Amali singulare præconniū, uestrum fecimus esse coniugiū, foeminam prudentiæ
uestræ parem, Quæ non tantū reuerenda regno, quantum
mirabilis possit esse consilio. Sed stupeo, uos his beneficijs obligatos, Gesalecum, qui nostris inimicis, dum à nobis fo
ueretur, adiunctus est, in uestrū defensionem fuisse susceptum &c.

Curā bonæ
Cōscientiæ.

Quantam deniq; bonæ conscientiæ curam habuerit, ex
omnibus fere posset eius rescriptis, in quibus tantopere de
iustitia cōtra uenalitates & rapacitates sollicitus fuit, intelligi,
nos breuitatis gratia ex uno aut altero pauca referemus.
Etenim cum Eugenitum uirum Illustrē donaret Magistri
Officiorum dignitate, Inter cætera sic scripsit.

Honores ergo, quos sumis ex chartis, redde de meritis.
Nosti

Nosti enim bene, quo nobis studio placeatur, qui ab ipsis
Cōsilijs penetratibus uenis. Meministi, quoties apud nos laus
dati sint Innocentes, quoties bonis actibus reddidimus uicē.
Ore tuo iudicia nostra loquebamur, Exemplis talibus inci-
tare, Esto innocētiae templum, Temperantiae sacrum, ara
iustitiae, Absit à Iudiciarijs mentibus aliquid prophanum,
Pio principi sub quodam sacerdotio seruetur.

Innocentiae
templum,

Sic & de bonis caducis, quae principi debentur, continen-
tissime scripsit Epiphano uiro sublimi, Cōsulari Prouinciae
Dalmatiae. In haec sane uerba, Ioanna, Andreae quondam
Iugali suo successisse legis munere phibetur. Quae intestata,
nullis existentibus proximis, luce dicitur esse priuata. Cuius
substantia à diuersis, nullo legitimo iure suffultis, Usurpa-
tione uoluntaria suggeritur possideri. Et quia Caduca bona
fisco nostro cōpetere, legum cauta decreuerunt. Ideo te praes-
entibus Oraculis admonemus, ut huius rei ueritate discussa,
si reuera, ut ad nos perlatum est, nullus ei aut Testamento haer-
es extitit, aut proximitatis iure successit, fisci nostri eam fas-
cias compendijs aggregari. Quando Innocētiae nostrae pro-
fessio est, iusta cōpendia non negligere, apud quem calum-
nia nunquam locum potuit inuenire, Rogari enim in talibus, non
fraudari principem decet.

Bona caduca.

Postremo, ut semel finiam, Matrimonij ius & statum,
summa non honestate obseruari ubique uoluit. Sic enim ait ad
Speciosum, uirum deuotum. Propositum Regale est, gra-
uatis per iniuriam subuenire, ut coherctio prauis iustitiam faciat
plus amari. Nec dissimulari potest, salua cōmunionem qua ui-
uitur, ut sollicitatores publicos habeat Genialis thori reueren-
da societas, & illud humani generis procreabile sacramentum,
scelerata temeritate prophanetur.

Matrimo-
nij honestas

Et rursus mox in proxime sequenti rescripto ad Probinum
uirum Illustrum & Patritium sic scripsit, inter caetera humani
Nō ij generis

generis pondera, conjugalis affectus curam sibi præcipuam
iudicavit, Nō immerito, Quia in honore esse meretur, un-
de reparatio posteritatis acquiritur. Omne facinus autho-
res solos insequitur, error matris transit ad filios, & nouo in-
foelicitatis euentu sit dedecus. propriū scelus alienum. Ideo
enim iura uel diuina uel publica, nexum coniugij tanta cau-
tela præcipiunt custodiri, ut crimen sit magnū conscientia,
alienos affectus in reuerentiam non habere.

DE CAUSIS IOHANNIS

Papæ I. & Illustrum Duorum uirorum Sym-
machi & Boetij Cap. XIX.

Vicia The.

SVpra dictas laudes & uirtutes Reges Theoderici obscuro
sunt ac maculant nouissimi anni uitæ & regni eius duo
facinora, propter quæ sane ab omnibus fere historicis infas-
matur, Tyrannidisq; & crudelitatis non accusatur modo sed
etiam uelut conuictus damnatur. Nempe quod Iohānem
Papam eius nominis primum, quem Constantinopolim ad
Iustinum Aug. miserat, reuersum Rauennæ detinuit, atq;
carceris squalore confecit & extinxit, Quodq; Clariss. uiros
Symmachū & Boetiū in exiliū actos Ticinitanē interfecit.

Nolim equidem hunc regem, qui Arrianus fuit, ab omni
crimine immunem asserere. Cuius uitā in hoc dumtaxat
descripsi, ut in Reipub. administratione Regibus atq; Prin-
cipibus nostri temporis in multis optime factis exemplo sit.
Verum tamen si æquus lector consideret, hunc uirum purū
hominem, non Deum fuisse, non mirabitur eum, saltem per
sectæ, qua à puero imbutus erat, errorem & per subrepti-
onem aut calumniam, aut etiam per falsæ suspicio-
nis argumenta, quædam egisse quæ homines Catho-
lici probare non possint, Certe nemo negare poterit,
hunc